

Thesis Title	Politics of Identity and Articulations of Belonging: A Transnational Kachin Community in Northern Thailand	
Author	Ms. Seng-Maw Lahpai	
Degree	Master of Arts (Sustainable Development)	
Thesis Advisory Committee	Dr. Chayan Vaddhanaphuti	Chairperson
	Dr. Pinkaew Laungaramsri	Member

ABSTRACT

This study is an investigation and analysis of the Kachin ethnic group in Northern Thailand focusing on the politics of identity and articulations of belonging in the context of transnational movement and migration. This study conceptualizes the notions of belonging and representations of identity leading to a greater understanding of the processes of interaction and negotiation with state and non-state actors. This research highlights the need to investigate Kachin transnational migration from a historical perspective. Kachin in Ban Mai Samakkhi village, Mueang Na sub-district, Chiang Dao district, Chiang Mai province, highlight a phenomenon of a transnational group constructing and creating a physical, social and cultural space within the fixed boundaries of Thailand. The significance and manifestation of negotiation and articulation, both physical and symbolic, within a displaced migratory community is important for this study. Within this framework, this research involves more than simple classification and dichotomy of majority and minority, and hill tribe or non-hill tribe. Such a process not only occurs within the border of the Thai State formalized through state rhetoric and state policy implementation, but also highlighting the current phenomenon of physical borders and ethnic framing of minority and majority relations within the modern nation-state.

The creation of a village at the margin of the Thai State has illustrated the embodiment of Kachin history and their memory of struggle. The creation of this

village has come to represent their past history, their struggle of movement and migration from different parts of Myanmar, traditional practices, beliefs and their fluid relationship with the Thai State. In the process of border crossing, the meaning Kachin attach to place is dynamic and complex. Such relations are embedded in interaction and negotiation between and within international boundaries and differing political systems.

This study of Kachin has found that the meaning of specific places are constructed and reconstructed by different actors with different goals. The mobile and dispersed Kachin, who are no longer found to exclusively inhabit their native country of Myanmar have increasingly come to reconstruct, remember and connect to particular places as their new home, such as Ban Mai Samakkhi in Thailand. The reinvention of traditional practices and traditional symbols such as construction of Kachin Manau cultural ground consisting of permanent Manau posts, a traditional house and an ethnic museum, in a new political landscape has political meanings and significance. The history of Kachin movement and migration and the creation of a village indicate the transformation of place into a cultural site for the Kachin. Kachin in Thailand have transcended static notions of place (the bounded village) by connecting with external agencies such as religious organizations both in Chiang Mai and internationally. Kachin construction of their religious landscape not only highlights the phenomena of transnational connectivity to their homeland but also to wider networks of the international Christian community. Building and strengthening networks with outside agencies including international Christian organizations can be seen as construction of their space for a transnational community.

The Kachin in Thailand retain and express their cultural identity as a distinct group highlighted by presenting their own traditional cultural practices onto the "stage" of a state led festival and combining the symbols of the Thai State with traditional Kachin practices. For the Kachin, development projects initiated by state agencies such as the RDP, military and local government have brought not only a means of communication with different levels of state agencies, but have also contributed to reinforcing their sense of belonging in the new state in the context of their uncertain situation. This demonstrates the ability of the Kachin to negotiate the political nature of their identity in a new political landscape, the Thai State.

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์

การเมืองของอัตลักษณ์และการแสดงออกถึงความผูกพัน
หลายมิติ: ชุมชนกะฉิ่นข้ามชาติแห่งหนึ่งในภาคเหนือของ
ประเทศไทย

ผู้เขียน

นางเชงมอว์ ลาไฟ

ปริญญา

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (การพัฒนาอย่างยั่งยืน)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

อาจารย์ ดร. ชยันต์ วรรธนะภูติ	ประธานกรรมการ
อาจารย์ ดร. ปิ่นแก้ว เหลืองอร่ามศรี	กรรมการ

บทคัดย่อ

งานชิ้นนี้เป็นการสำรวจ ทำความเข้าใจ และวิเคราะห์กลุ่มชาติพันธุ์กะฉิ่นในภาคเหนือของประเทศไทย โดยมุ่งความสนใจไปที่การเมืองของอัตลักษณ์และการแสดงออกถึงความผูกพันท่ามกลางบริบทของการเคลื่อนย้ายอพยพของผู้คนข้ามพรมแดนรัฐชาติ งานชิ้นนี้ตั้งอยู่บนแนวคิดที่ว่าความผูกพันและการแสดงออกถึงอัตลักษณ์จะนำไปสู่ความเข้าใจที่มากขึ้นในเรื่องของปฏิสัมพันธ์และการต่อรองกับของกลุ่มชาติพันธุ์ข้ามชาติกับตัวแสดงต่างๆ ทั้งที่เป็นของรัฐและที่ไม่ใช่รัฐ นอกจากนี้ งานชิ้นนี้ยังชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในการศึกษาทำความเข้าใจแง่มุมทางประวัติศาสตร์ของการอพยพเคลื่อนย้ายของชาวกะฉิ่นข้ามพรมแดน ชุมชนกะฉิ่นในหมู่บ้านใหม่สามัคคี ตำบลเมืองนะ อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ สะท้อนให้เห็นถึงสภาพการณ์ที่ชุมชนข้ามชาติกลุ่มหนึ่งสามารถสถาปนา และดำรงพื้นที่ทางกายภาพ สังคม และวัฒนธรรมของตนไว้ได้ ภายใต้บริบทอันหยุดนิ่งตายตัวของความเป็นอาณานิคมของประเทศไทย งานการศึกษาชิ้นนี้ให้ความสนใจกับความสำคัญและการแสดงออกถึงกระบวนการต่อรองและการแสดงออกทั้งในทางกายภาพและเชิงสัญลักษณ์ ภายใต้พื้นที่ของชุมชนคนพลัดถิ่น ภายใต้กรอบแนวคิดที่กล่าวมาข้างต้น งานชิ้นนี้พยายามเสนอภาพที่มากกว่าการจัดประเภทและการแบ่งขั้วตรงข้ามระหว่างชนกลุ่มใหญ่และชนกลุ่มน้อย หรือคนบนที่สูงและคนที่ราบ กระบวนการแบ่งแยกดังกล่าวนั้น ไม่เพียงแต่เกิดขึ้นในอาณานิคมพรมแดนรัฐไทย และถูกสถาปนาความเป็นทางการขึ้นผ่านกระบวนการการปฏิบัติ นโยบายและการกล่าวถึงผ่านสื่อสาธารณะโดยรัฐเท่านั้น แต่ทว่า กระบวนการดังกล่าวได้เน้นย้ำให้เห็นถึงสภาพการณ์ในปัจจุบันของพรมแดนทางกายภาพ และการจัดประเภทของความเป็นชาติพันธุ์

และปฏิสัมพันธ์แบบชั่วคราวข้ามของคนกลุ่มใหญ่และชนกลุ่มน้อย ภายใต้กรอบแนวคิดและการปฏิบัติของชาติสมัยใหม่กระบวนการสร้างหมู่บ้านบนพื้นที่ชายขอบของไทยได้แสดงให้เห็นถึงการรื้อฟื้นประวัติศาสตร์และความทรงจำเกี่ยวกับการต่อสู้ดิ้นรนของคนคะฉิ่น การสถาปนาความเป็นชุมชนได้เป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นความเป็นมาในอดีต การแสวงหาทางเลือกผ่านทางการอพยพย้ายถิ่นจากหลายๆ พื้นที่ในประเทศพม่า วิถีปฏิบัติและความเชื่อดั้งเดิมของคนคะฉิ่นตลอดจนปฏิสัมพันธ์ที่มีความลื่นไหลไม่หยุดนิ่งตายตัวของคนเหล่านั้นกับรัฐไทย การให้ความหมายและการเชื่อมโยงถึงพื้นที่ในกระบวนการอพยพข้ามพรมแดนนั้นแสดงออกถึงพลวัตและความสลับซับซ้อน ความสัมพันธ์ดังกล่าวนี้เองดำรงอยู่และแสดงออกผ่านทางปฏิสัมพันธ์และการต่อรองทั้งระหว่างและภายใต้บริบทของพรมแดนระหว่างประเทศและระบบการเมืองที่แตกต่างกันงานศึกษาชิ้นนี้พบว่าตัวแสดงต่างๆ ได้มีการนิยามและให้ความหมายใหม่ต่อพื้นที่พิเศษต่างๆ ทั้งนี้โดยมีเป้าหมายที่แตกต่างกันออกไป ในกรณีของบ้านใหม่สามัคคีที่งานชิ้นนี้ศึกษาวิจัยพบว่าชุมชนคะฉิ่นอพยพและพลัดถิ่นซึ่งไม่ได้ดำรงชีวิตและอาศัยอยู่ในพื้นที่เดิมในประเทศพม่าได้มีการสร้างความหมาย ความทรงจำ และการเชื่อมโยงกับพื้นที่ในรูปแบบใหม่ ให้กับบ้านใหม่ของตนในประเทศไทย การทำนุบำรุงวิถีปฏิบัติและสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมดั้งเดิม เช่น การสถาปนาพื้นที่ลานวัฒนธรรม “มานา” ซึ่งประกอบด้วยเสา “มานา” ถาวร ตลอดจนการดำรงรูปแบบการปลูกสร้างบ้านแบบเดิมและพิธีกรรมชาติพันธุ์ ในบริบทของพื้นที่การเมืองใหม่ ถือเป็น การให้ความหมายและความสำคัญทางการเมืองของชาวคะฉิ่นในรูปแบบหนึ่ง ประวัติศาสตร์การอพยพย้ายถิ่นและการดำรงรูปแบบวิถีชีวิตในบ้านใหม่ดังกล่าว ได้ชี้ให้เห็นถึงกระบวนการปรับเปลี่ยนพื้นที่ทางกายภาพให้เหมาะสมกับพื้นที่ทางวัฒนธรรมของชาวคะฉิ่น

ชาวคะฉิ่นในประเทศไทยสามารถข้ามพ้นแนวความคิดเดิมๆ ที่มองพื้นที่ชุมชนแบบหยุดนิ่งและมีอาณาบริเวณตายตัว โดยการติดต่อเชื่อมโยงกับหน่วยงานภายนอก เช่น องค์กรทางศาสนา ทั้งในเชิงใหม่และต่างประเทศ การสร้างพื้นที่ทางศาสนาของชาวคะฉิ่นดังกล่าวนี้ ไม่เพียงแต่เน้นย้ำให้เห็นถึงปรากฏการณ์เชื่อมโยงข้ามพรมแดนไปสู่บ้านเกิดเมืองนอนของตนเอง แต่รวมไปถึงเครือข่ายชุมชนคริสตศาสนิกชนข้ามชาติที่กว้างขึ้นอีกด้วย เราอาจมองได้ว่า การสร้างความสัมพันธ์และความเข้มแข็งกับเครือข่ายชุมชนคริสเตียนนานาชาติดังกล่าวนี้ เป็นการสร้างพื้นที่ของชาวคะฉิ่นในชุมชนข้ามพรมแดนอีกรูปแบบหนึ่งด้วย

ชาวคะฉิ่นในประเทศไทยดำรงรักษาและแสดงออกซึ่งอัตลักษณ์ของตนเองในฐานะที่เป็นกลุ่มชาติพันธุ์ที่แตกต่างจากกลุ่มอื่นๆ โดยการนำเสนอวัฒนธรรมของตนเอง ผนวกกับการผสมผสานสัญลักษณ์ของความเป็นชาติไทยบน “เวที” ในงานเทศกาลที่จัดขึ้นโดยรัฐ นอกจากนี้สำหรับชาวคะฉิ่นแล้ว โครงการพัฒนาที่จัดขึ้นโดยรัฐ เช่น โครงการพัฒนาชนบท ตลอดจนการ

เข้ามาของทหารและองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น ไม่เพียงแต่นำมาซึ่งรูปแบบวิธีการต่างๆ ในการติดต่อสื่อสารกับองค์กรในระดับต่างๆ ของรัฐ แต่ยังสามารถเน้นย้ำความรู้สึกของการเป็นส่วนหนึ่งของพื้นที่ในรัฐแห่งใหม่ ในสถานการณ์ของการดำรงชีวิตที่ยังไม่มั่นคงชัดเจนของตนอีกด้วย จากที่ได้กล่าวมาทั้งหมดข้างต้น ล้วนแสดงให้เห็นถึงความสามารถในการต่อรองกับวิถีทางการเมืองในการแสดงออกถึงอัตลักษณ์ของตนเอง ในพื้นที่ทางการเมืองแบบใหม่ ของชาวคะฉิ่นในรัฐชาติไทย

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved